

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.147 van 3 mei 2012
in de zaak A. 203.446/VII-38.387.**

In zake: XXXX
wonende te XXXX
XXXX
alwaar woonplaats wordt gekozen
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart De Becker

tegen:

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bart Bronders
kantoor houdend te 8400 Oostende
Archimedesstraat 7
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij:
de SAS CARGILL FRANCE
vereenvoudigde vennootschap op aandelen naar Frans recht
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jan Stijns
kantoor houdend te 3001 Leuven
Philipssite 5
Ubicenter
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het enig verzoekschrift, ingesteld op 27 januari 2012, strekt tot
de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van :

- 1° het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 2 december 2011 waarbij het beroep ingesteld tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 19 mei 2011, houdende aktename, geldend als vergunning, van de mededeling door de SAS Cargill France van de kleine verandering van een mouterij, gelegen aan de Zijpstraat 155 te Herent, ongegrond wordt verklaard en de beroepen beslissing wordt bevestigd;
- 2° het gunstig advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie van 4 oktober 2011;
- 3° het gunstig advies van de afdeling Milieuvergunningen van 27 september 2011;
- 4° het gunstig advies van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid van 20 september 2011;
- 5° het positief planologisch attest, afgeleverd op 26 maart 2008 door de viceminister-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Auditeur Dieter Decock heeft een verslag overeenkomstig artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State en overeenkomstig artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 april 2012.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Meindert Gees, die loco advocaat Bart De Becker verschijnt voor de verzoeker, advocaat Clive Rommelaere, die loco advocaat Bart Bronders verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Miek Delahaye, die loco advocaat Jan Stijns verschijnt voor de tussenkomen de partij, zijn gehoord.

Auditeur Dieter Decock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Tussenkomen

3. Met een op 15 februari 2012 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt de SAS Cargill France om in het geding te mogen tussenkomen.

Er is grond om dat verzoek in te willigen.

IV. Feiten

4.1. De tussenkomen de partij exploiteert aan de Zijpstraat 155 te Herent een mouterij.

4.2. Met toepassing van de procedure bedoeld in artikel 27, § 2, van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna : milieuvergunningsdecreet) meldt de tussenkomen de partij op 24 november 2010 aan de vergunningverlenende overheid een kleine verandering van haar inrichting. De verandering is geënt op een basisvergunning die de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur op 23 november 2009 heeft verleend. Inmiddels heeft de Raad van State met zijn arrest nr. 217.681 van 2 februari 2012 voormelde vergunning van 23 november 2009 vernietigd.

4.3. Op 19 mei 2011 neemt de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant akte van de mededeling van de kleine verandering. De aktename geldt als vergunning voor een termijn die samenvalt met de geldigheidsduur van de lopende basisvergunning.

4.4. Tegen voormelde beslissing tot aktename stelt de verzoeker op 27 juni 2011 bestuurlijk beroep in bij de bevoegde Vlaamse minister.

4.5. In het kader van de administratieve beroepsprocedure verlenen onder meer de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, de afdeling Milieuvergunningen en de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid een gunstig advies. Deze adviezen vormen respectievelijk de tweede, derde en vierde bestreden akte.

4.6. Met een besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 2 december 2011 wordt het beroep ongegrond verklaard en wordt de beroepen beslissing tot aktename bevestigd. Dit is de eerste bestreden beslissing.

In de motivering van die beslissing wordt melding gemaakt van een positief planologisch attest dat op 26 maart 2008 aan de tussenkomen de partij werd verleend. Ook dit planologisch attest wordt door de verzoeker bestreden middels onderhavig verzoekschrift.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

a. Met betrekking tot de eerste bestreden beslissing

5. De eerste bestreden beslissing heeft betrekking op de verandering van een vergunde inrichting. De vergunning tot verandering, desgevallend bij wege van aktename, is onlosmakelijk gekoppeld aan de

vergunning die de basis vormt voor de exploitatie, te dezen de vergunning verleend bij besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur van 23 november 2009.

Voormelde basisvergunning van 23 november 2009 werd inmiddels vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 217.681 van 2 februari 2012, zodat deze vergunning geacht moet worden nooit te hebben bestaan.

6. De vernietiging van de basisvergunning brengt mee dat de vergunning tot verandering van de inrichting automatisch komt te vervallen. Laatstvermelde vergunning heeft, na het verdwijnen uit de rechtsorde van de basisvergunning, immers op zich geen enkele bestaansreden meer. Bijgevolg heeft de nietigverklaring van de milieuvergunning van 23 november 2009 meegebracht dat het voorwerp van voorliggend beroep gedeeltelijk teloor is gegaan. In zoverre gericht tegen de eerste bestreden beslissing, is het beroep "doelloos" geworden, als bedoeld in artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

b. Met betrekking tot het besluit van de viceminister-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening van 26 maart 2008 houdende het verlenen van een gedeeltelijk positief planologisch attest

7. Een beroep tot nietigverklaring moet krachtens artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een administratieve rechtshandeling tot voorwerp hebben. Om ontvankelijk te zijn, moet de vordering aldus een handeling tot voorwerp hebben die zelf rechtsgevolgen teweegbrengt en die onmiddellijk en rechtstreeks nadeel berokkent aan de verzoekende partij. Derhalve zijn handelingen die in de loop van een administratieve procedure door de overheid worden gesteld met het oog op de totstandkoming van een administratieve rechtshandeling maar die zelf geen rechtsgevolgen hebben, niet

voor vernietiging vatbaar. De mogelijke onregelmatigheden waarmee zij zouden zijn aangetast, kunnen wel ontvankelijk worden aangevoerd in een beroep tot nietigverklaring van de eindbeslissing, terwijl handelingen ter voorbereiding van een administratieve eindbeslissing, die zelf rechtsgevolgen hebben doordat zij onmiddellijk en beslissend de inhoud van de eindbeslissing voor een deel of geheel bepalen en dus een direct en definitief nadeel aan de verzoekende partij berokkenen, wel afzonderlijk met een beroep tot nietigverklaring kunnen worden bestreden.

8. Een planologisch attest, zoals destijds gedefinieerd door artikel 145ter, § 1, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, is een document dat enkel kan worden aangevraagd door en voor een bedrijf waarvoor het maken of wijzigen van een ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg overwogen moet worden om de uitbreiding of het herbouwen van het bedrijf mogelijk te maken, en dat louter aangeeft of een bestaand bedrijf al dan niet behouden kan worden op de plaats waar het gevestigd is en zo ja, welke de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden op korte en op lange termijn zijn. De afgifte van een positief planologisch attest heeft niet tot gevolg dat op grond daarvan alleen tot uitbreiding of herbouwen van het bedrijf kan worden overgegaan. Daartoe is nog een stedenbouwkundige en/of milieuvergunning vereist.

9. Om voormelde redenen is een positief planologisch attest te beschouwen als een louter voorbereidende handeling zonder onmiddellijke nadelige gevolgen. Dergelijk attest kan niet afzonderlijk met een beroep tot nietigverklaring worden bestreden. De vaststelling dat de eerste bestreden beslissing definitief vervallen is, heeft tot gevolg dat de gevorderde nietigverklaring van het op 26 maart 2008 afgeleverde positief planologisch attest niet ontvankelijk is.

c. Met betrekking tot de aan de eerste beslissing voorafgaande adviezen

10. De niet-bindende gunstige adviezen van de afdeling Stedenbouwkundig Beleid en Onroerend Erfgoedbeleid, van de afdeling Milieuvergunningen en van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie, respectievelijk uitgebracht op 20 september 2011, 27 september 2011 en 4 oktober 2011, zijn louter voorbereidende handelingen die geen rechtsgevolgen in het leven roepen of beletten dat deze tot stand komen. Aldus vormen zij geen voor de Raad van State aanvechtbare administratieve rechtshandelingen.

d. Conclusie

11. Het beroep tot nietigverklaring moet worden verworpen. Dienvolgens moet de vordering tot schorsing, als accessorium van het annulatieberoep, eveneens worden verworpen.

VI. Verzoek tot depersonalisatie

12. In zijn verzoekschrift vraagt de verzoeker de depersonalisatie van het arrest, bij de publicatie ervan.

13. Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, vragen dat zijn identiteit wordt weggelaten bij de publicatie van de beschikking van niet-toelaatbaarheid of van het arrest. Dergelijk verzoek kan in het verzoekschrift of in voorkomend geval tot aan de sluiting van de debatten, worden ingediend.

Te dezen verzet niets zich tegen het inwilligen van verzoekers vraag.

VII. Kosten van het geding

14. Gelet op de omstandigheden van de zaak, past het de kosten ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. Het verzoek van de SAS Cargill France tot tussenkomst wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwerpt het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

4. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie mei tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Peter Sourbron,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Peter Sourbron